

Побужденія-та къмъ испълненіе закона Божій, предлагаемы-тъ въ Свящ. Писаніе, можтъ да ся раздѣлятъ на четири видове: едни отъ тѣхъ ся основаватъ на понятіе-то за Бога и за наше-то отношеніе къмъ Него, други — върху съвършенство-то на Закона Божій и евоинство-то на дѣйствія-та, съгласны-тъ или несъгласны-тъ съ Закона, третіи — на понятіе-то за достоинство-то на Христіянина, четвъртии — на ползны-тъ или вредителны-тъ слѣдствія, что происходятъ отъ испълняваніе-то или нарушаваніе-то на закона.

§ 35. *Побужденія-та, основани на понятіе-то за Бога и за наше-то отношеніе къмъ Него.*

Отъ понятіе-то за Бога и отъ наше-то отношеніе къмъ Него изваждатъ ся различни побужденія къмъ испълняваніе-то Закона Божій.

1) Спорѣдъ че Богъ е сщество най-всесъвършенно, а ные смы сътворени (отъ Него) по Неговый Образъ и подобіе: то неизбѣжно смы и длѣжни да испълняваме закона Му по подражаніе на съвършенства-та Божіи. *По звазіему въ Святому, дума Ап. Петра, и сами свети во всемъ житіи будите, зане писано естъ, свети будите, якоже Азъ святъ есмь* (1 Петр. 1. 15-16). Говори и Св. Василій Великій: »отъ природѣ-тѣ има въ насъ възделеніе (да обичамы) прѣкрасно-то, макаръ едному това, а другому друго ся види прекрасно. А что има по-досточудно отъ Божіи-тѣ красотѣ? Какво предствленіе по-пріятно отъ великолѣпіе-то Божіе? Какво желаніе душевно е така живо отъ желаніе-то породено за Бога въ душѣ-тѣ, коя-то е очитена отъ всякой порокъ и съ истинно расположеніе говори: »уязвлена есмь любовію азъ! Истинно, неизреченни и неописанныи ежъ блистания-та на божіи-тѣ красотѣ. Человѣци-тѣ по природѣ-тѣ желаютъ прекрасно-то; а особенно прекрасно-то и досто-любезно-то — добро; а Богъ е добро-то. Спорѣдъ това любовь-та къмъ Бога ся изисква отъ насъ, като необходима длѣжноть“ (Тв. Св. В. Вел. том. 5. стр. 100). Самый-тъ Той, Кой-то е первообразъ-тъ на всяко съвършенство, сіяніе-то на славѣ-тѣ и Образъ-тъ на Отчѣ-тѣ Уиостасъ, показвалъ на съвършенства-та Божіи и на Свои-тѣ, като на образъ за подражаніе. *Будите милосерди, якоже и Отецъ вашъ милосердъ естъ* (Лук. 6. 36); *будите совершенни, якоже Отецъ вашъ ибесный совершенъ естъ* (Мат. 5. 48); *Образъ дахъ вамъ, да якоже Азъ сотворихъ вамъ, и вы творите* (Іоан. 13. 15).

2) Всеблагый Богъ чрѣзъ сътвореніе-то, промшленіе-то, некупленіе-то, освященіе-то и обновленіе-то, явилъ е и являва намъ най-гольмо-то благодѣаніе. Затова смы длѣжни и ные да испълняваме закона Му отъ любовь и благодарность къмъ Него, като на най-гольмъ свой благодѣтель. Както говори Ап. Іоаннъ: *Мы любимъ Его, яко Той первъ возлюбилъ есмь насъ* (1. Іоан. 4. 19). И Св. Златоустъ говори: »недостаточно е да засвидѣтелствуемъ любовь-тѣ къмъ Бога само съ думы, нужно е да іжъ покажа и съ дѣла. Зачто-то Той Самъ е явилъ любовь-тѣ Сп къмъ насъ не само съ думы, нъ повече-то съ дѣла. Покажи и ты това на само дѣло и твори угрдно-то Нему“ (Бесѣд. 30. на 2 Кор.)

3) Спорѣдъ че Богъ е върховный-тъ нашъ Владыка, отъ Кого-то ные въ всичко зависимъ: то затова ни ся заповѣдва да испълня-